

Credință

Petrache Mariana

CREDINȚĂ

Împărțeam odaia-n două, citeam rugăciunea-n Carte,
În cădelnițele vremii ardeai visele deșarte
Ascundeam amărăciunea, îndulcindu-mă cu tine,
Prindeai nopțile-n infern doar o zi să fii cu mine.

Alergam cu doru-n brațe, eram veșnic supărați,
Râscolind o vară-ntreagă fluturii neastâmpărați
Sprijinit pe coapsa mea legănați într-un hamac,
Adormei cu mine-n brațe și felinarul din cerdac.

Nu eram femeia sfântă avem suflet de nomadă,
Fluturi avortați în pântec îi lăsam pe lut ofrandă.
Ti-am fost înger fără aripi, izgonit din al tău Rai,
Deșteptai duhul din lampă în grădina din Serai

Eram doar o visătoare, gându-mi era judecat,
Că-ncingeam trupuri flămânde, neatinsă de păcat,
N-a fost dat, să fiu dresoare, să-mblânzesc în cușcă lei
Mi-am ascuns iubirea-n taina mângălită din condei.

N-a fost ceas și n-a fost seară să aștept acel miracol,
Nici tu nu erai profet să mă vezi într-un Oracol,
Plin de pofte și extaz cum ți-am devenit povară?
Știam gustul de pelin, înduram furtuni de vară.

Ai rupt lanțul de iubire și cu el m-ai îngrădit,
Frământând în palme visuri, din dureri m-ai plămădit
M-au interogat toți sfinții și cerșeam iertarea noastră,
Lângă lumânarea mică, așteptând să-mi bați-n poartă.